

komme til Anvendelse paa dem. Vi havde helst ønsket at gjøre en saadan Tilføining i § 4, at der blev nævnt alle de Sygdomme, hvorom der med Hensyn til denne Lov kunde være Tale, og at der da var bleven henviist i § 2 dertil, men vi have fundet, at det vilde medføre megen Vanskelighed og neppe være rigtig, af den Grund, at en saadan Fortegnelse dog ikke kunde blive udtømmende, og vi have derfor anseet det rigtigere at udtrykke Tanken ved de Ord „eller er af lignende smitsom og ondartet Natur“. Dette kan vel give nogen Uvisshed i Anvendelsen, men det forekommer os dog, at denne Uvisshed ikke er større eller mere uovervindelig end den Vanskelighed, der er forbunden med at afgjøre, om en forekommende Sygdom henhører til nogen af de Arter, der udtrykkelig er anførte.

Hvad det næste Ændringsforslag angaaer, hvilket gaaer ud paa, at den hele Passus, som begynder med: „bliver nogen Sogneforstander“ og ender med „Politimesteren“, skulde udgaae, da have vi meent, at det vilde være aldeles utilraadeligt i Loven at paalægge ikke Sogneforstanderskabet, men den enkelte Forstander, den enkelte Beboer i et Sogn, som tilfældigviis er Medlem af Communalbestyrelsen, den Forpligtelse i visse Tilfælde at optræde i samme Egenskab som Sognefogden: som Politiets Medhjælp; dette have vi meent at være aldeles utilstedeligt og i høj Grad ødelæggende for Sogneforstanderskabsinstitutionen. En saadan Bestemmelse som den, Udvalgets Ændringsforslag indeholder, vilde bevirke en uovervindelig Modbydelighed hos mange og dygtige Beboere i en Commune imod at overtage Sogneforstanderbefillingen. Og hvad Sognefogden angaaer, da have vi meent, at han ikke behøver at nævnes i Loven, da det vistnok følger aldeles af sig selv, at han i Egenskab af Politiets Medhjælper vil ligefrem, uden nogen særlig Lovbestemmelse, være forpligtet til at virke i Politiets Tjeneste ogsaa ved denne Leilighed, saa at det er forekommet os ligesaa overflødig her at nævne Sognefogden, som det vilde være, hvis man f. Ex. med Hensyn til Politiforanstaltninger i Kjøbstæderne vilde udtrykkelig sige, at Politibetjentene skulde udføre den eller

den Forretning. Vi have derfor troet, at ligesom Nævnelser af Sogneforstanderne var i høj Grad utilraadelig, saaledes var en udtrykkelig Anførsel om Sognefogden overflødig. Det næste Forslag gaaer ud paa, at i 3die Passus foran Ordet „smitsom“ indskydes „slig ondartet“. Det er en ligefrem Følge af den Hovedtanke, hvorfra Forslagsstillerne gaae ud, at Loven skulde indskrænkes fra at angaae alle smitsomme Sygdomme til de ondartede og farlige. Endelig er der som sidste Ændringsforslag til § 2 foreslaaet, at sidste Stykke skulde udgaae, og istedetfor sættes den af os foreslaaede Passus. Vi ere gaaede ud fra, at det i mange Tilfælde vilde være umuligt at skaffe det fornødne Antal Dyrslæger tilveie, saaledes at der ved alle Markeder kunde være nogen af dem tilstede. Vi have ogsaa troet, at det var overflødig, og at det vilde medføre en Beskostning, som der ingen Anledning var til at udsætte sig for. Vi have imidlertid tillige antaget, at det i dette Tilfælde vilde være det Rigtigste at optage noget Lignende som det, der nu er foreskrevet i Anordningen af 1806 om smitsomme Sygdomme hos Hestene, hvorved Amtmanden bemyndiges til at bestikke Dyrslæger til at føre Tilsyn med Hestemarkeder, blot med den Forandring, at Bestemmelsen ogsaa skulde gjælde Dvægmarkeder; og der er tilføjet: „naar han finder det nødvendigt for denne Lovs Døemed“, for at antyde, hvilke Hensyn Amtmanden bør tage ved Overveielser af, hvad han i den antydede Henseende bør foranstalte, idet vi deri see en Opfordring for Amtmanden til, kun naar der i en saadan Omkreds, eller i en saadan Nærhed har viist sig Tegn til farlige Sygdomme, at der deri kan søges Hjælp til at lade føre Tilsyn paa Markederne, at bestikke Dyrslægen, men i alle andre Tilfælde at undlade det. Med Hensyn til Ændringsforslagene til § 3, da er det første af disse ogsaa ligefrem en Følge af den Hovedtanke, som jeg forhen har tilladt mig at nævne, og jeg troer ikke, at der for Diebliffet behøves nogen videre Motivering med Hensyn dertil. Det næste Forslag er en simpel Redaction, der gaaer ud paa, at der istedetfor Ordet „han“ i tredje Passus skal sættes „Gieren“. Jeg troer, at dette følger saa nogenlunde af